

ervaringen van een vliegeraar

Naarmate men langer vliegt kan men ook terugkijken op al dan niet prettige ervaringen, opgedaan tijdens het vliegeren. Ik denk dat er ontelbare verhalen bestaan over verward geraakte vliegers of het doorsnijden van vliegerlijnen.

Zelf heb ik eens op een 11 verdiepingen hoge bejaardenflat een van mijn vliegers verformfraaid teruggehaald nadat hij was doorgesneden. De huismeester merkte na afloop op dat je voor een dergelijke klimpartij goed bezeten moet zijn. Maar wie kent niet de opluchting als je je vlieger weer terug hebt, het is tenslotte een stukje van jezelf!

Tijdens een onfortuinlijke duikeling geraakte mijn Hewitt Flexkite tijdens een vliegeractiviteit te Naaldwijk in een grote vijver. Niet geaarzeld, broek en hemd uit en in de onderbroek er naar toe zwemmen. Onderweg kwam ik de lijn tegen waarna ik poogde de vlieger naar de kant te trekken. Wat valt dat echter tegen, er was geen beweging in te krijgen. Dus er naar toe zwemmen. De lijn bepaalde het

moment waarop ik boven de vlieger was aangekomen. Na zeer vermoeiend hijsen en zwemmen kwam de vlieger naar het wateroppervlak. Vervolgens een lange zwempartij, waarbij met één hand de vlieger moest worden voortgetrokken. Bekaf bereikte ik de kant.

Op het Scheveningse vliegerfeest van 1983, waar een flinke wind stond, zat mijn dubbele Conyne met een grondanker (hondenhaak) vast in het harde zand. Ik hoefde er niet bij te blijven, ik had plaats genoeg en de vlieger stond stabiel. Zelden ben ik zo geschrokken toen de vlieger lossloeg, doordat het grondanker uit het zand werd getrokken. Het grondanker daverde aan de lijn over het strand, waarbij het langs badgasten heen joeg, om uiteindelijk bij een terras van een strandtent in een vlaggemast van die tent vast te raken. De vlieger stond hierna boven de boulevard. Ik was werkelijk wit om de neus, hoeveel mensen had het anker wel niet kunnen raken! Na een klauterpartij in de vlaggemast door een wat jeugdiger vliegeraar, onder hilariteit van het

volle terras waarvan niemand de ernst van de zaak onderkende, werd met grote moeite de vlieger weer onder controle gekregen. Thuis gekomen ben ik mijn WA-verzekering nog eens gaan raadplegen!

Nog een recente ervaring met een trein vliegers. In Kijkduin stond mijn trein van 50 grote kruisvliegers na een toomwijziging keurig in de lucht. Na een half uur kwam ik er achter dat de trein door de toegenomen wind veel te hard ging trekken. Bij de poging de zaak in te halen brak de 2 mm lijn. 46 Vliegers sloegen op hol, waarbij de onderste vliegers over prikkeldraad en bossages maaiden en steeds meer vliegers vernield werden. Na 300 meter haakte het restant in een hek en stonden er nog ongeveer 30 vliegers boven de camping te zwaaien. Wat een puinhoop! Na trekken, waarbij veel gekraak van de geraamten in de bomen werd gehoord, werd de zaak uiteindelijk geborgen. 15 Vliegers waren totaal vernield. Ik verzeker je dat je er niet vrolijk van wordt als je met 50 vliegers op een hoop probeert de vliegerstek weer te bereiken.

Tijdens het vliegerfeest in Spaarnwoude/Halfweg stond mijn forse Sanjo Rokkaku (3,20 x 2,40 m) in de lucht toen een heel klein vliegertje (Kiskedee van naar schatting 20 x 20 cm) met een vrijwel onzichtbaar lijntje een onder hoekpunt van de Sanjo haakte. Deze raakte uit balans en sloeg met enig geweld tussen een groep mensen ter aarde. Gelukkig werd niemand geraakt. Meer geluk dan wijsheid.

Na deze bloemlezing van wat onplezierige ervaringen heb ik voor u de volgende adviezen:

1. Loop bij het in elkaar raken van vliegers, naar elkaar toe. Ga niet rukken of ijlings inhalen, dan snijdt een van de lijnen de andere zeker door! Als je met de haspels bij elkaar komt, loopt de lijnverwarring dikwijls naar